

GŁOS NARODU

Przedpłata wynosi:	W Krakowie		Na całym obszarze Państwa pols. z przesyłką pocztową	Za granicą	Przedpłata niższa dla nauczycielstwa ludowego	Cena i numer 4000 Mp.
	z odnośnikiem	bez odnośnika				
Miesięcznie	Marek 65.000	Marek 60.000	Marek 65.000	Marek 120.000	Marek 60.000	

Redakcja (tel. Nr. 190) i Administr. (tel. Nr. 3344) Kraków, św. Krzyża 11. - Drukarnia św. Tomasza 35 (tel. Nr. 3344) Konto P. K. O. w Warszawie 140.055

Nr. 194. Niedziela, dnia 23. Września 1923 r. Rok XXX.

PRZYBORY SZKOLNE
papiery listowe, kałamarze, teczki na biurka, albumy, ramki, karty do gry — poleca
STANISŁAW RĄB
KRAKÓW, SŁAWKOWSKA 4. 648

Największy w Małopolsce skład fortepianów **Heleny Smolarskiej** — Kraków — ul. Szewska 9, I. p.
Wyłączne zastępstwo firm światowej sławy jak:
Bechstein Seiler
Blüthner Schwegelhofner
Bösendorfer Steinweg 516
Ehrbar Quandt
Förster Wirth
Zawsze na składzie Instrumenta używane. — Fisharmonje: Korykiewicza Mianuborga. — Telefon 6584.

WŁODZIMIERZ CAR
Kraków, ul. Sławkowska 8
naprzeciw Hotelu Saskiego.
Magazyn bielizny męskiej, kołnierzy, krawatów, rękawiczek, kapeluszy męskich i towarów galanteryjnych
poleca w wielkim wyborze po cenach niskich. 679

Reorganizacja ministerstwa robót publ.

Warszawa. (AW). Wiceminister robót publ., p. Dudek, udzielił przedstawicielowi Agencji Wschodniej informacji w sprawie projektowanej reorganizacji ministerstwa i zakresu działalności tegoż obecnie i na przyszłość.

Przedewszystkiem więc zniesione będą dyrekcje wojewódzkie i zamienione na jednostki okręgowe, skupiające w sobie kilka województw, dzięki czemu osiągnięte zostaną poważne oszczędności, szczególnie wskutek znacznej redukcji personelu pomocniczego. Sprawa zasadnicza istnienia ministerstwa nie została dotychczas przesądzoną i nie wyklucznem jest połączenie pewnych działów ministerstwa z ministerstwem kolei.

Powolnej likwidacji ulegają również biura i urzędy odbudowy kraju, która wymaga poważniejszej pomocy rządowej na Kresach Wschodnich i w województwie tarnopolskim, gdzie istnieje znaczna ilość zniszczonych i nie odbudowanych obiektów. Wobec pomyślnego naogół stanu odbudowy kraju, poza kresami wschodnimi, odnośne aparaty pracownicze są stale zmniejszane i w r. b. wynoszą 700 osób, podczas gdy w roku ub. wy-

nosiły 3000 osób, a budżet ministerstwa na rok następny wykazuje już tylko 500 pracowników zatrudnionych w tej dziedzinie. Celem spotęgowania pomocy rządowej przy odbudowie, ministerstwo przygotowuje projekt odpowiedniej ustawy, przewidującej zamiast dotychczasowej formy zapomogowej udzielenie pożyczek na cele związane z odbudową do wysokości 80 procent kosztorysu. — W ustawie tej przewidziana będzie pomoc dla odbudowy miasteczek pominiętych w dotychczasowym ustawodawstwie. Poza tem minister skarbu opracowuje projekt ustawy o państw. banku odbudowy. Do działalności banku, opartej na powyższej ustawie min. rob. publ., proponuje włączyć sprawę rozbudowy miast.

Wobec obecnej sytuacji finansowej roboty inwestycyjne, budowa nowych dróg, szos itp. ogranicza się do najniezbędniejszego minimum. W dziedzinie robót wodnych większa część utrzymywanych na ten cel kredytów przeznaczona jest na prace regulacyjne Wisły. Obecnie gotów już jest projekt kanału Zagłębie—Kraków, a w roku przyszłym ministerstwo przystąpi do budowy kanału królewskiego.

Złudne nadzieje lewicy.

Konwent seniorów zbierze się 28 b. m. i zapewne — w myśl wniosków lewicy — przyspieszy o kilkanaście dni termin zwołania Sejmu na sesję jesienną. Stronnictwa większości nie mogą oczywiście mieć nic przeciw temu, by Sejm zebrał się już w pierwszej, zamiast — jak ustaliła ostatnia jednogłośnie uchwała Konwentu — w drugiej połowie października. Hałas zaś, z jakim opozycja podniosła żądanie skrócenia wakacji sejmowych, ma tylko na celu zamaskowanie jej własnej kompromitacji, przedstawiciele lewicy głosowali bowiem na konwencie seniorów wspólnie z prawicą również za odroczeniem zwołania Sejmu do końca najbliższego miesiąca...

Prawica, godząc się na przyspieszenie sesji, ma na celu uzyskanie czasu dla załatwienia licznych projektów finansowo-gospodarczych, jakie rząd w wykonaniu swego planu sanacyjnego Izbowi ustawodawczym przedłożył. Terminową i pilną jest sprawa wydania nowych bonów złotych, stanie również na porządku dziennym niezawodnie potrzeba dostosowania podatku gruntowego do spadku waluty, oraz — jak niektórzy politycy z łona większości podnoszą — sprawa podwyższenia tegorocznej zaliczki na rzecz daniny majątkowej. Jeśli się nadto uwzględni, że do końca roku powinien Sejm załatwić jeszcze projekt budżetowy za IV. kwartał, oraz budżet na rok następny — byłoby to pierwszy budżet, uchwalony w odrodzonej Polsce — że będzie musiał dla celów oszczędnościowych uchwalić szereg ustaw, znoszących niektóre ministerstwa i urzędy i zmieniających organizację przedsiębiorstw państwowych, że wreszcie stanie zapewne przed nim projekt pożyczki zagranicznej i reforma walutowa, to trzeba przyznać, że pracy Sejmowi nie zabraknie i cieszyćby się tylko należało, że nasza lewica tak się do tej pracy spieszy...

Ale wszystkie oznaki wskazują, że nie z programem pracy wkroczy lewica do Sejmu. Jej celem, jak i celem wszystkich mniejszości narodowych, jest jedynie obalenie rządu większości polskiej. Jesteśmy przekonani, że górne pod tym względem — jak się zdaje — nadzieje lewicy spotka bolesne rozczarowanie. Stronnictwa, które obecny rząd stworzyły, spełniłyby wprost przestępstwo wobec państwa, gdy w samym środku prac nad sanacją skarbową i gospodarczą, jakie po pięciu latach zaniedbań i szkodliwych eksperymentów rząd

62 proc. podwyżka pensji urzędniczych.

Warszawa. (Telef. wł.) Na 1 października b. r. otrzymają funkcjonariusze państwowi pobory z dn. 1 września b. r., zwiększone o wzrost kosztów utrzymania w okresie od 15 sierpnia do 12 września b. r., t. j. o 62 proc. Na zwiększenie poborów o 62 proc. składa się zatem wzrost kosztów utrzymania, wykazany przez komisję za drugą połowę sierpnia w stosunku do pierwszej połowy sierpnia w wysokości 30 proc., oraz wzrost kosztów utrzymania, wyliczony przez tę komisję, za pierwszą połowę września b. r. w stosunku do drugiej połowy sierpnia w wysokości 24,45 proc.

Urzednicy otrzymają 30-proc. zaliczkę

Warszawa. (PAT). Rada ministrów na posiedzeniu w dn. 20 b. m. uchwaliła wniosek ministra skarbu w sprawie sposobu wypłaty poborów urzędniczych, przytem postanowiono wypłacić bezwzględnie funkcjonariuszom państwowym tytułem jednorazowej zapomogi dla poczynienia zakupów zimowych (węgiel, drzewo itp.) 30% poborów wypłaconych w dniu 1 września b. r. Przyjęto do wiadomości projekt ministra skarbu, normujący

sposób potrącania podatku dochodowego od uposażeń służbowych emerytów itp., uchwalono przedłożony przez ministra spraw wewn. projekt ustawy o dowodach osobistych i o porządku w przedmiocie rozciągnięcia na obszar Spisza i Orawy przepisów o podatkach spadkowych i od darowizny. Następnie powzięto uchwałę w przedmiocie personalnej wymiany osób między Polską a Rosją i Ukrainą.

Min. Kucharski jeszcze w Genewie.

Warszawa. (Telef. wł.) P. min. Kucharski, po kilkudniowym pobycie w Paryżu, wyjechał do Genewy i powraca w niedzielę. Jak się dowiadujemy, renowanie w sprawie pożyczki postępuje naprzód.

ZEBRANIE KLUBU Z. L. N.

Warszawa. (Telef. wł.) Prezes klubu Z. L. N. wzywa posłów do przyjazdu na posiedzenie klubu, które odbędzie się 4 i 5 paźdz. o g. 11 rano. Zarząd klubu odbędzie posiedzenie w dn. 3 paźdz. o godz. 5 popoł. Prezydjum senatorskie klubu Z. L. N. wzywa członków klubu na dzień 24 b. m. o godz. 8 wieczór.

Papiery listowe — pocztówki
artystyczne — albumy — ramki
portfele — karty do gry i t. p.

poleca Skład papieru i galanterji

800

Michał Słomiany
Kraków, ul. Sławkowska L. 24.

prez. Witosa odważnie podjął i wśród ogromnych trudności przeprowadza, — obecnie do upadku tego rządu dopuścili. Byłoby to klęską dla państwa, klęską dla stronnictw większości. Każdy jako tako orientujący się w sprawach gospodarczo-finansowych obywatel wie doskonale, że sanacja nie może być przeprowadzona w dwóch lub trzech miesiącach. Jeżeli dzisiaj inflacja przekracza cyfrę 7 biljonów marek, a kurs dolara 300.000, to dlatego, że nie przystąpiono do sanacji wcześniej, ale dopiero w maju b. r. po utworzeniu obecnej większości. Gdyby rząd Witosa powstał w lutym zamiast 29 maja, to skarb państwa rozporządzałby już dzisiaj wpływami z nowych podatków, któreby Sejm uchwalił był w marcu i kwietniu... Ale przez całe pierwsze półrocze bież. roku nie kto inny, ale lewica i staniczy — pracowali niezamordowanie nad utrzymaniem rozbitcia w Sejmie i rządu pozaparlamentarnego, pozbawionego z natury rzeczy wpływu na Sejm i niezdolnego do wielkiej akcji sanacyjnej. Dlatego teraz akcja ta dokonuje się wśród rosnącej groźnej inflacji i drożyzny.

A zresztą — ludzi się lewica, jeśli sądzi, że upadek rządu Witosa przywróciłby jej pupił do władzy. Choćby — co uważamy za wykluczone — rząd Witosa ustąpił, to ogólna orientacja polityczna stronnictw obecnej większości nie ulegnie zmianie, co wystarczy, by uniemożliwić powstanie jakiegokolwiek rządu o zabarwieniu lewicowym. Nowy rząd byłby pozasejmowym, ale politycznie nie różniłby się od dzisiejszego. Różnica byłaby tylko ta, że nie miałby on tego autorytetu i oparcia w Sejmie, jakie ma rząd obecny i z tego powodu nie mógłby prowadzić skutecznie dzieła naprawy finansów. Nieby na tem lewica nie zyskała, straciłoby zaś państwo.

Oczyż to jest celem lewicy?...

Sjonistyczny „Nowy Dziennik“ w ostatnim numerze „zdradza tajemnicę“, że pod pseudonimem Jana Lipeckiego, autora głośnej „Legendy o Piłsudskim“ ukrywa się znana autorka p. Panenkowa. Naturalnie „Nowy Dziennik“ ozy ni to w tym celu, aby pognać p. Panenkową, która — jak pisze — „przed kilku laty była wielką entuzjastką Piłsudskiego“ i której mąż, p. Tadeusz Panenko, był żołnierzem pierwszej brygady. Otóż musimy tu stwierdzić, że odkrycie „Now. Dziennika“ (jeśli jest trafne) przynosi zaszczyt p. Panenkowej. „Legenda o Piłsudskim“ jest dziełem, odznaczającym się niezwykłą bezstronnością i trafnością sądu. A jeśli „Nowy Dziennik“ robi zarzut p. Panenkowej z tego powodu, że dawniej była entuzjastką p. Piłsudskiego — to należy stwierdzić, że olbrzymia większość jego obecnych przeciwników inne uczucia żywiła dawniej dla p. Piłsudskiego. Wszak był on jednogłośnie wybrany Naczelnikiem Państwa. A dziś? Ba, nawet najwierniejsi jego przyjaciele, nawet ci, którzy wytrwali przy nim do ostatnich dni, jak np. p. Abrahamowicz, dopiero po wileńskich odczytach p. Piłsudskiego przejrżeli. Gdy dla poklasku tłum dopuścił się p. Piłsudski zdrady tajemnicy państwowej, p. Abrahamowicz ogłosił w piśmie wileńskich artykuł, który niedawno zacytowaliśmy.

Niestety, cała tragedia piłsudczyzny na tem polega, że ten, którego uważano za „zbawcę narodu“, okazał się po czterech latach rządów — zupełnie czem innym...

Faszyzm uznaje autorytet Stolicy św.

Rzym. (PAT). „Osservatore Romano“, organ stolicy apostołskiej, w sprawozdaniu z obchodu rocznicy upadku władzy doczesnej pisze: Komisarz królewski w Rzymie wygłosił zwykłe przemówienie. Należy jednakże podkreślić tym razem ważność zmiany tonu w przemówieniu tego dostojnika. Komisarz królewski Cremonesi, który jest bratem Mgros. Cremonesi, jałmużnika osobistego Piusa XI., oddał efektywny hołd władzy papieskiej i zaznaczył, że faszyzm docenia należycie znaczenie moralne uczuć religijnych otaczających największym autorytetem Kościoła katolickiego.

Sprawa Jaworzyny zbliża się do rozstrzygnięcia.

Genewa. (PAT). Rada Ligi Narodów rozpatrywała sprawę Jaworzyny. Odczytano decyzję Rady ambasadorów, oraz noty Skirmunta i Benesza. Skirmunt nie wchodząc w meritum sprawy, co do której złożył uprzednio wyczerpujące memorandum, w krótkim przemówieniu wyraził życzenie, aby sprawa Jaworzyny, odbijająca się fatalnie na położeniu ludności miejscowej i utrudniająca ustalenie się przyjaznych stosunków polsko-czeskich, była rozstrzygnięta w jak najkrót-

szym czasie. Benesz, nie poruszając również meritum, powiedział, że zgodnie z propozycją Rady ambasadorów najkrótszą procedurą byłoby oddanie sprawy prawnej tej kwestji do Hagi, ponieważ trybunał haski należy uważać za ostatnią instancję. W odpowiedzi Beneszowi Skirmunt zaznaczył, że jego zdaniem autorytet Ligi wystarczy dla rozstrzygnięcia sprawy bezapelacyjnie. Na propozycję Ishiego Rada poleciła sprawozdawcy Quinonesowi de Leon przedłożenie w najkrótszym czasie projektu rezolucji Rady.

Pogrzeb ofiar zbrodni w Janinie.

Preveza. (PAT) Ciała zamordowanych członków misji generała Telliniego przeniesiono wczoraj rano na pokład dwóch torpedowców włoskich. Statek grecki salwami armatniami oddał honory. W uroczystej ceremonii żałobnej wzięli udział liczni przedstawiciele władz i olbrzymie tłumy. Wśród wielu wieńców, niesionych przez żołnierzy greckich, wyróżnił się wieńiec złożony przez króla. Przy przenoszeniu zwłok na statki oficerowie greccy tworzyli kordon. Na uroczystości tej wygłosili przemówienia: włoski przedstawi-

ciel konsularny w Prevezie i sekretarz komisji śledczej Baratello.

Na tropie zbrodniarzy albańskich.

Rzym. (PAT). Donoszą z Tirany, iż w okolicy Argyro Castro aresztowano osobnika, ubranego w mundur grecki, który wyjawiał nazwiska zabójców członków delegacji włoskiej do Komisji delimitacyjnej, jak również współwinnych dokonania zabójstwa.

Konferencja p. Dmowskiego z prez. Witosem

Warszawa. (Telef. wł.) Dzisiaj przybył do Warszawy p. Roman Dmowski i odbył dwukrotnie dłuższą konferencję poufną z premierem Witosem.

Konwent seniorów 28 bm.

Warszawa. (Telef. wł.) Wicemarszałek p. Seyda wysłał depezę do p. marsz. Rataja, w której zawiadamia, że po wysłuchaniu zdania przedstawicieli klubów sejmowych, zwołał posiedzenie konwentu seniorów na dzień 28 bm.

Warszawa. (Telef. wł.) Wicemarszałek Sejmu, p. Seyda, zaprosił wczoraj posłów Thugutta, Barlickiego i Dębskiego celem naradzenia się nad terminem zwołania Sejmu. Wicemarszałek Seyda zaproponował przedstawicielom tych klubów, aby ze względu na szczupły materiał, jaki jest do dyspozycji na plenum posiedzenia sejmowego, oraz z tej przyczyny, że według wiadomości, jakie nadeszły do prezyd. Rady min., p. min. Kucharski wyjechał z Genewy do Londynu i Paryża, a powrót jego spodziewany jest najwcześniej we wtorek, zgodzili się na zwołanie konwentu seniorów nie na dzień 25, lecz 28 września o godz. 12 w południe. Przedstawiciele klubu propozycję przyjęli, wobec czego na konwencie seniorów w dniu 28 b. m. zapadnie decyzja co do terminu zwołania Sejmu.

Węgiel dla urzędników i biednej ludności.

Warszawa. (PAT). Rada ministrów na posiedzeniu w dniu 20 b. m. przeprowadziła gruntowną dyskusję nad sprawą zaopatrzenia ludności ubogiej i pracowników państwowych w węgiel na zimę. Na podstawie pertraktacji przeprowadzonych przez nadzwyczajnego komisarza do zwalczania drożyzny z przedsiębiorstwami kopalń zagłębia Dąbrowskiego i Krakowskiego, oddane zostały do jego dyspozycji na czas 6 miesięcy po 8000 ton węgla opałowego miesięcznie. Pertraktacje z przedsiębiorstwami kopalń węgla górnośląskiego o dostarczenie węgla opałowego rozpoczną się dn. 21 bm. Przewiduje się, że i te kopalnie również oddadzą do dyspozycji rządu odpowiednią ilość węgla, który razem z węglem z kopalń Zagłębia Dąbrowskiego i Krakowskiego zaspokoi w dużej mierze zapotrzebowanie pracowników państwowych i najuboższej ludności. Ministerstwo kolei żelaznych nie zastosuje do węgla opałowego, objętego akcją nadzwyczajnego komisarza, zwykłej taryfowej na przeciąg dwóch miesięcy, począwszy od 1 października br.

Sprawa Kłajpedy w Lidze Narodów.

Warszawa. (Telef. wł.) Sprawa statutu Kłajpedy — jak donoszą z Paryża — przyjdzie do-

piero dn. 25 b. m. na porządek obrad Ligi narodów. Min. Strassburger zgodził się na to. Sposób postępowania min. Strassburgera, który już w Genewie brał udział w dyskusji, spotyka się tu z przychylnym przyjęciem.

POGROMOWA AGITACJA WIEDENSKICH SOCJALISTÓW.

Zbliżające się wybory do austriackiego parlamentu zastają socjalistów w bardzo nieprzyjemnej sytuacji. Po raz pierwszy chyba w dziejach demokratycznej Europy będą musieli wobec swych wyborców przyznać się do własnej nieudolności i stwierdzić, że tego, czego sami nie potrafili, mając rządy w ręku, tego dokonał ksiądz i chrześcijańsko-demokratyczny ruch Austrii. Sytuacja istotnie nie do pozazdroszczenia. I niktby nie przypuszczał nawet, jakie z niej znaleźli wyjście. Oto ni mniej, ni więcej, postanowili — jak donosi prasa wiedeńska — iść do wyborów pod hasłem — antysemityzmu. W tych dniach oblepiono cały Wiedeń olbrzymimi plakatami socjalistycznymi, barwnie ilustrowanymi, które ośmieszają żydów, jako wrogów ludu, republiki i t. d. Ciekawe jest tylko, co zrobili z żydami w łonie własnej partji, z wszystkimi — Adlerami, Austerlitzami, Abramami i t. d.

Rząd belgijski pośredniczy.

Warszawa. (Telef. wł.) „Berlin. Tagebl.“ donosi, że rząd belgijski odgrywa rolę pośrednika między Paryżem a Berlinem. Do akcji rządu belgijskiego nie odnosi się rząd niemiecki nieprzychylnie (?), natomiast Poincare zajmuje stanowisko obojętne, chociaż akcja ta nie jest mu niepożądana.

Bierny opór wygasa.

Bruksela. (PAT). Generał Degoutte w wywiadzie z korespondentem „Soir“ oświadczył między innymi: Bierny opór w Zagłębiu Ruhry wygasa. Na terenie okupowanym panuje spokój. Kwestja nadreńska jest sprawą wyłącznie wewnętrznej polityki Niemiec.

Belgia i Francja zgodne w sprawie Ruhry.

Paryż. (PAT) Korespondent „Petit Parisien“ z Brukseli zaprzecza kategorycznie informacjom, jakoby rząd belgijski miał otrzymać od rządu Rzeszy jakiegokolwiek memorandum. Jedną z wyższych osobistości świata dyplomatycznego stwierdziła zupełną zgodność poglądów Francji i Belgji co do sprawy ewakuacji zagłębia Ruhry.

POINCARÉ JEDZIE DO LONDYNU.

Paryż. (PAT). „Echo de Paris“ donosi, że Poincare udaje się do Londynu, celem kontynuowania narad z Baldwinem.

Z dnia politycznego.

O układach Korfantego.

Tygodnik wiedeński poświęcony sprawom ekonomicznym „Die Börse“ zamieszcza z racji ostatnich układów Korfantego w Wiedniu artykuł, którego treść podajemy za „Dziennikiem Poznańskim“:

„Korfanty nie przybył do Wiednia, aby ofiarować swe usługi austriackim finansistom, lecz z ostrą miną przedstawił szereg postulatów i reformułów sprecyzowane warunki. Oświadczył on austriackiej grupie Bosel-Weinmann (Unionbank) prosto i otwarcie, że ta grupa jest Polsce sympatyczną, że jego kraj nie broni się przed dopływem zagranicznego kapitału, ale że nie chce jedynie nominalnego udziału w wielkich przedsiębiorstwach, położonych na terytorjum swego kraju. „Jeżeli chcecie naszej pomocy — oświadczył — to musicie Hute Laury znostryfikować i państwu polskiemu odsprzedać około 25% swojego pakietu akcji“.

Tego rodzaju nadmiernych, wprost nie nadających się do dyskusji żądań, nie stawia człowiek, który obiecuje sobie osobiste korzyści ze strony wiedeńskiej finansjery. Państwo, które zjednoczy w swem ręku 25%, a choćby nawet poważną ilość 10% wszystkich akcji, może wysłać delegatów do głównego zarządu, może mieć wpływ na obsadzanie stanowisk dyrektorów, może — krótko mówiąc — stworzyć finansową gwardję ochronną, która musiałaby służyć komendy jakiegось wybitnego kierownika. A tym kierownikiem byłby oczywiście Korfanty, który jednak otrzymałby swe pełnomocnictwa i wszystkie z tem związane przywileje od polskiego państwa, a nie od wiedeńskiej finansjery.

Rokowania z Korfantym, który swego stanowiska bronił z całym naciskiem, nie doprowadziły na razie do wyniku i chwilowo zostały przerwane,

„Wersje” p. Rosnera.

Jeszcze min. Kucharski nie powrócił do Warszawy (podana o jego powrocie wiadomość, jak stwierdza „Gaz. Warsz.“, okazała się nieprawdziwą), a już prasa lewicowa zamieszcza różne „wersje” o wynikach jego podróży. I tak „Kur. Pol.“ w telegramie z Paryża (!) zamieszcza „wiadomości z poselstwa polskiego (!), według których „zamierzona pożyczka w banku Morgana nie dojechała do skutku, ponieważ konsorcjum miało się (!) cofnąć, chociaż rząd polski akceptował podstawione warunki“. A dalej pisze: „Według innych wersji przyczyną zerwania miało być (!) nieporozumienie co do wysokości prowizji, przypadającej osobom pośredniczącym“.

Telegram ten, zredagowany niewątpliwie na „własnym drucie“ w redakcji cyganu p. Rosnera, to już szczyt nikczemności. Przebija z niego przede wszystkim radość, że pożyczka zagraniczna się nie uda, że sanacja skarbu państwa napotka na nowe trudności. Naturalnie są to tylko nadzieje lewicowo-żydowskich publicystów, nie oparte na żadnym fakcie. Oni podają tylko „wersje“. Wiąć według innej „wersji“ pożyczka nie doszła do skutku, bo konsorcjum dawało za mało łapówki pośrednikom, t. j. tym, którzy z ramienia rządu polskiego pertraktują o pożyczkę.

Takich „wersji“ nie waha się podawać, a właściwie fabrykować „poważny“ organ opozycji w chwili, gdy rzeczywistość toczy się rokowania o pożyczkę, która ma uzdrowić finanse Polski i położyć kres drożyźnie. Z pewnością tę podłą insynuację powtarza z lubością opozycyjni szczekacze „minorum gentium“. To też ciśnie się tu pod pióro jeden tylko wyraz: lotry! Bo trzeba istotnie lotrostwa, aby tak kłamać i temi świadomemi kłamstwami działać świadomie na szkodę państwa!

A jeśli chodzi o „wersje“, to moglibyśmy zacytować bardziej prawdopodobne wersje, jak np., że p. Rosner, redaktor „Kurjera Polskiego“, jako były mąż zaufania Beselera, pozostał jeszcze w stosunkach z Niemcami i bierze pieniądze z Berlina za to właśnie, aby działał na szkodę państwa polskiego.

Naturalnie, notujemy to tylko jako „wersję“ wśród tylu innych wersji o p. Rosnerze.

prawdopodobnie jednak wnet rozpoczną się ponownie. Rząd polski dojdzie niewątpliwie — sędzi autor artykułu — do przekonania, że jego żądania 25% udziału są przesadzone (?) i że trzeba je wydatnie obniżyć, zwłaszcza, że kupno akcji przez państwo jest czemś nowym i nie dającym się pogodzić z kursem prywatno-kapitalistycznym. Zdaniem autora zresztą, Polska nawiedzona ciężko konsekwencjami inflacji, nie ma dużego wyboru wśród kandydatów do jej naturalnych bogactw. Anglicy i Amerykanie, a nawet Francuzi (Schneider-Creuzot uczestniczą tylko w Hucie Bankowej) chcą przeczekać, aż waluta polska się ustali i aż będzie można ocenić rentowność inwestycji w Polsce. Ze zaś Polacy wzdrągają się przed silniejszym udziałem niemieckiego kapitału, to może być niezrozumiałe tylko dla tego, kto śledził rozwój politycznych wypadków ostatnich lat bez ich głębszego ujęcia i wzajemnego związku.

W dalszym ciągu wywodów autor podnosi momenty, które przemawiają za udziałem kapitału austriackiego w finansowaniu specjalnie węglowych przedsiębiorstw w Polsce i korzyści, jakie przemysł austriacki może z tego odnieść. Rozprawiwszy się z ewentualnymi zarzutami, że Austria ułatwia wyparcie Niemiec z Górnego Śląska na korzyść Polski, oraz że kapitaliści wiedeńscy wchodzi w drogę Stinnesowi, zapewnia, że ci, którzy myśla, że rozmowy Korfantego z Boselem odnosiły się tylko do Huty Laury, mylą się. Niewątpliwie Huta Laury to obiekt pożeżny, ale nie można zapominać, że w polsko-śląskim przemyśle nadarza się możliwość utworzenia koncernu i że wstępne warunki powołania do życia wielkiego środkowo-europejskiego koncernu montanowego leżą w granicach prawdopodobieństwa. Rokowania zatem prowadzone między Korfantym a Boselem mogłyby doprowadzić do takiego wyniku, któryby sprawił w zdumienie cały świat.“

Listy bydgoskie.

Bydgoszcz, 16 września.

(Przeczyły nasze Niemieczki. — Pan pastor nie lubi likwidacji. — Wizyta wojewody i jego szarmanckość. — Czy Bydgoszcz posłędzie województwo. — Otwarcie Muzeum polskiego. — Nowy sezon teatralny.

Trochę się w Bydgoszczy oczyściła atmosfera pod względem miazmatów przeciwpolskich, szerzonych tu i kultywowanych dotąd tak pilnie przez tutejszych niepoprawnie pruskich Niemców. Powody? Oto taka „ostoja“ niemieckiego ducha, jak „Deutschtumsbund“ została zamknięta, a seminarjum nauczycielskie niemieckie, dotąd przez „rządy lewicowe“ przyjaźnie tolerowane, zostało przez min. Głabińskiego nareszcie zlikwidowane.

Czas już był ku temu najwyższy. Brak lokali dokuczają wszystkim, a tu Niemcy dla kilkudziesięciu „płonek“ swych zajmowali wspaniałe gmach imponującej wprost pojemności. Przy sposobności tej likwidacji zaszedł bardzo znamieny epizod. Rektor seminarjum niemieckiego, p. pastor Szeliński, (sic) tak się jakoś „dziwnie“ zachowywał przy likwidacji, iż delegat ministerstwa, inż. Sztark, wdział się zmuszonym opieczętować gmach, a działalność pana pastora ograniczyć jedynie do obrębu jego rektorskiej kancelarii. Pan pastor się bardzo oburzał, ale nic nie pomogło. Jedenaście pianin (sic!), wspaniały koncertowy fortepian Bechsteina i śliczne organy muszają pozostać w Bydgoszczy, choć je Niemiaszki miały ochotę straszną „przenieść do siebie“ do Grudziądza.

I jeszcze jedna rzecz charakterystyczna. Oto pastor niemiecki o polskim nazwisku, traktując z delegatem, nie umiał z nim porozumieć się po polsku, gdy tymczasem delegat polskiego ministerstwa bardzo lojalnie pertraktował z nim w języku tautomów. Chyba o szowinizm pojechać nas nie można.

Dalokim od obarczania go tym zarzutem jest też nowy wojewoda poznański, hr. Bniński. Ponieważ oficjalnie Bydgoszcz należy jeszcze wciąż do poznańskiego województwa, więc też hr. Bniński wybrał się w zeszłym tygodniu z urzędową pierwszą wizytą do Bydgoszczy. Między innymi przyjmowała go przy tej okazji uroczystie bydgoska Izba handlowo-przemysłowa. Z kolei uczczono wojewodę bankietem w hotelu „pod Orłem“, podczas którego prezes Izby wygłosił toast. Znalazło się w nim i nieśmiące życzenie, izby „Bydgoszcz godnieś do godności samodzielnego wojewód-

twa“. Pan wojewoda szarmacko przyrzeki „te desydenia popierać w zakresie swoich sił i kompetencji“. Skądinąd jednak wiadomo, iż Poznań jest bardzo zazdrosny o terytonjalność swej władzy, i bynajmniej tak łatwo Bydgoszczy ze swej ojcowskiej władzy wypuścić nie zamierza. Decydować będzie w każdym razie niedługo w tej sprawie Warszawa.

Rozwijając się bądź co bądź imponująco jako ośrodek handlowo-przemysłowy, równocześnie jednak dba Bydgoszcz, ta druga faktyczna stolica Wielkopolski, by „duch jej“ był kulturalnym i polskim. Stąd prezydent jej, Dr Śliwiński, długo pracował, by stworzyć tu Muzeum miejskie. I stworzył je, uzbierawszy szereg darów prywatnych i pomieszczając je tymczasowo w skromnych trzech salkach przy Magistracie. Pomagał mu w tej pracy z iście benedyktyńską pracowitością, ks. Klein mianowany w nagrodę za to dożywoćnim tego Muzeum kustoszem. Malutkie ono jeszcze wprawdzie, ale nasze, polskie.

A drugą ważną placówką kulturalną w Bydgoszczy jest teatr. W tym sezonie został oddany ten teatr w prywatną dzierżawę p. Józefowi Karbowskemu, doskonałemu aktorowi ze szkoły Solskiego, Krakowianinowi. Chcąc mieć pewnego rodzaju asekurację przed deficytem, p. Karbowski zaangażował sobie na stałe tрупę operetkową ekstrakrakovską z p. Piłarskim na czele. To nie przeszkadza, że p. Karbowski zamierza prowadzić teatr bydgoski w kierunku poważnym. Sezon otwarto dn. 11 b. m. Żuławskiego „Erosem i Psychą“, wystawioną bardzo starannie pod reżyserją samego dyrektora. Z repertuaru popularnego pójdą w najbliższej przyszłości „Obrońca Częstochowy“, „Karpaccy Górale“ itd. Ogółem biorąc, p. Karbowski jest pełen jak najlepszej nadziei, iż uda mu się nawiązać bydgoskiemu teatru dostęrować aż do końca kontraktu bez większych wstrząśnień i ku pełnemu zadowoleniu tych, dla których w imię kultury i narodowych ideałów, ze wszystkich swych sił pracować pragnie.

Fr. M. Win.

Sprawy społeczne.

Kapitaliści łódzcy i kredyty rządowe.

Sztuczny kryzys przemysłu łódzkiego, wywołany przez kapitalistów, nie zbliża się wcale do końca. Wróciła do Warszawy komisja rządowa, nie osiągnąwszy swojego celu. Jej konferencje przyczyniły się jednak w dużej mierze do zdemiańskowania zachłanności kapitalistów łódzkich (rekrutujących się głównie z mniejszości narodowych). Nie chcą mianowicie kapitaliści odstąpić od żądania kredytu dyskontowego, któryby im pozwalał prosto ograbiać państwo przy spadku waluty, jak wczoraj stwierdziliśmy. Równocześnie zaś konferencje komisji z przemysłowcami łódzkimi wykazały, że rząd obecny nie ma zamiaru rujnowania państwa udzielaniem lekkomyślnych dyskontowych kredytów. Z tymi z pominięty przemysłowców, którzy pożyczki już wcześniej, za poprzednich rządów zaciągnęli, musi się układać coś do formy ich zwrotu, ale nowe pożyczki konieczne dla uruchomienia przedsiębiorstw, będzie dawał na takich podstawach, któreby zagwarantowały zwrot w takiej wartości, jaką przedstawiały w chwili ich udzielenia. Takie przekonanie wyraził przewodniczący komisji, inż. Konopczyński w Łodzi. Jak wobec tego nazwać twierdzenie „N. Reformy“, oskarżające rząd, że „nie tylko nie restryngował kredytów prywatnych, lecz zastosował w ich udzielaniu niezwykle dotychczas hojność“. Przecież nawet lewicowe pisma łódzkie poinformowałyby lewicowego demagoga z „Nowej Reformy“, gdyby je tylko zechciał przegiąć, że obecna redukcja pracy w zakładach przemysłowych łódzkich i wyniki stąd kryzys nastąpił właśnie z powodu „restryngowania kredytów“ przez rząd obecny, w udzielaniu których poprzednie rządy lewicowe tak „niezwykle stosowały hojność“.

Głos szwajcarski o żydowskiej jaskini gry w Sopotach.

Niesławna sława sopockiej szulerni dotarła już nawet do Szwajcarii, gdzie zajęły się nią „Schweizerische Republikanische Blätter“, które w nru 7 z 15 b. m. piszą, co następuje:

„Tuż pod Gdańskiem i w obrębie tego gniazda żydowskiego leży punkt zbrojny światka wachodniego i szumowin północy — Sopot. Dwaj żydzi, Wolf i Gratz, nierdyli kolegami hazardu, wstąpi-

żyli tam jaskinię gry, której cały personal musi żyć z napiwków. Olbrzymia propaganda wabi tu wszelkie wykolejone egzystencje i ofiary omamiania. W związku z tą jaskinią gry i pod jej pieczęcią uprawiają ci sami dwaj synowie Izraela zakład zastawniczy, który przyjmuje wszystko. Tu mogą przeróżni panowie pruscy i polscy zastawiać futra i klejnoty, portrety z galerji przodków i wszystko, co ma jakąś wartość. Pewien zegarmistrz gdański zastawił tu zegarki, które powierzono mu do naprawy, otrzymując w zamian 2000 franków zaliczki, poczem przegrał to wszystko, by znaleźć się w więzieniu. Klientela Sopotu rekrutuje się nawet ze Szwajcarii. Żona pewnego Kupca z Zurychu, zwabiona szumną reklamą do Sopotu, przegrała tam za kilka nocy cały majątek, poczem władze miejscowe wydały ją bez skrupulu; albowiem władze wolnego miasta za zbrodniarza uważają tego tylko, kto nie ma już pieniędzy“.

Zacytowawszy inne wypadki sprzeniewierzeń Żydów z kasyna sopockiego, — kończy dziennik szwajcarski:

„Mimo to są jeszcze w Szwajcarii ludzie, którzy oburzają się na imperjalizm polski, gdy Polska zmierza do tego, ażeby w Gdańsku, w tem bezbożnym gnieździe występku, zaprowadzić rządy obyczajne“.

Synod djecezjalny krakowski.

Zapowiedziany już przez nas synod djecezji krakowskiej rozpocznie się uroczystym nabożeństwem w katedrze na Wawelu w dniu 25 września. Członkowie synodu zbiórą się w stroju chorałnym koło g. 8 przed główną bramą katedry. Po powitaniu Ordźzariusza, Ks. Biskupa Sapiehy udadzą się procesjonalnie przed wielki ołtarz. Tutaj Ks. Biskup odprawi Mszę św. uroczystą do Ducha św. Po niej odprawi modlitwy przepisane pontyfikałem rzymskim i wygłosi dostosowane do chwili przemówienie. Spodziewać się należy, że wierni przybędą licznie, by skorzystać z tak rzadkiej okazji odbywania synodu. Po tych obrzędach następnych pierwszego plenarnego zebrania synodalnego uczestnicy udadzą się do gmachu seminarjum duchownego, gdzie się odbędzie dyskusja nad referatami i rezolucjami, zgłoszonymi przez poszczególne sekcje. Po południu o g. 4 dalszy ciąg obrad dyskusyjnych.

Dnia 26 b. m. o g. 8 nabożeństwo żałobne za zmarłych biskupów i kapłanów djecezji odprawi Ks. Biskup Nowak; po niem w katedrze II. plenarne zebranie (tylko samych członków synodu), celem przyjęcia wzgl. odrzucenia dyskutowanych poprzedniego dnia wniosków, a następnie dalsza dyskusja w seminarjum duch. nad resztą wniosków sekcji.

Dnia 27 b. m. o g. 8 Mszę konwentalną przy udziale Ks. Biskupa Sapiehy odprawi Ks. inf. Krumpholski. Po niem III. plenarne zebranie w katedrze w sprawie dyskutowanych poprzedniego dnia wniosków. O ile materiał dyskusyjny zostanie już na tem posiedzeniu wyczerpany, nastąpi zaraz zamknięcie synodu. Jeśli zaś nie, to — podobnie jak poprzednich dni, członkowie soboru wrócą z katedry do seminarjum duch. na dalsze obrady. Na zakończenie synodu odśpiewa duchowieństwo Te Deum przy wystawieniu Smi.

Śpiewy liturgiczne w czasie nabożeństw synodalnych wykona chór kleryków Ks. Ks. Misjonarzy ze Stradomia.

Wielki tydzień kresowy.

23. IX. — 30. IX.

Istnienie Rzeczypospolitej Polskiej, jako państwa suwerennego i niepodległego jest niemożliwe bez trwałego posiadania ziem wschodnich, które stanowią nasze niezaprzeczalne dziedzictwo historyczne i oczekują na organiczne zlanie się z ziemią rdzenną Polski. W rozumieniu tych pierwszorzędnych przyszości Polski zadań powstało w Warszawie „Polskie Towarzystwo opieki nad kresami“, na którego czele stanął szereg znanych działaczy narodowych.

Towarzystwo to organizuje w całej Polsce Wielki Tydzień kresowy, który rozpoczyna się 23 b. m. i trwać będzie do 30 września włącznie. W wydanej z tego powodu odezwie Pol. Tow. opieki nad kresami, podpisanej przez prezesa honorowego Wielkiego Tygodnia kresowego, marsz. Tramczyńskiego i ministrów Głabińskiego i Smół-

skiego, oraz przez grono senatorów i posłów, czytamy:

„Potrzebne są środki pieniężne. Potrzebne są tam na kresach polskie elementarze i książki, szkoły i kaplice, teatry i czytelnie, potrzebna jest pomoc dla polskich osadników rolnych, rzemieślników i kupców, którzy idą tam, aby wzmożnić szeregi polskie, aby nieś tam na zaniebane tereny pochodnię kultury polskiej.

O pomoc materialną odwołujemy się do was, rodacy! Z waszych groszy ofiarnych powstają miliony, miliardy, które pozwolą na uruchomienie setek i tysięcy placówek pracy i kultury polskiej tam na kresach, zaniebanych dotychczas i zapomnianych. Rodacy! Wzywamy was do wydanej pomocy w pracy, która zdecydowanie o przyszłości, nawet o bycie samym niepodległej Rzeczypospolitej Polskiej“.

Nie wątpimy, że apel ten nie pozostanie bez skutku i że w ciągu Wielkiego Tygodnia kresowego każdy złoży datek, aby poprzeć wielkie dzieło faktycznego zjednoczenia naszych wschodnich kresów z Rzeczpospolitą polską.

Min. Kiernik w Krakowie.

Według zapowiedzi, minister spraw wewn. Dr. Kiernik przybył do Krakowa wczoraj o godz. 12.30 w południe.

U granic województwa.

Pierwsze powitanie ministra w granicach województwa nastąpiło w Trzebini, dokąd minister przyjechał rano. Tam oczekiwał go wojewodą krakowski Dr. Gałeczki, który następnie przedstawiał kolejno ministrowi przedstawicieli duchowieństwa z Ks. prałatem Skoczyńskim na czele, oraz reprezentantów władz rządowych i autonomicznych. Następnie udał się min. Kiernik w towarzystwie wojewody samochodem do Chrzanowa, gdzie w gmachu Rady powiatowej oczekiwały go liczne delegacje miejscowych instytucji, stowarzyszeń i przedstawiciele miast, miasteczek i gmin. Wygłosili mowy powitalne w imieniu powiatu wiceprezes Rady pow. Dr. Smoleń, w imieniu ziemianstwa właściciel dóbr Dr. Chwałbóg, w imieniu włościanstwa prezes miejscowej organizacji p. Marczak. W odpowiedzi wygłosił p. Minister dłuższe przemówienie, w którym między innymi wskazał na potrzebę bezwzględного podporządkowania wszelkich interesów klasowych i zawodowych idei dobra Państwa. Następnie udzielił p. Minister w gmachu starostwa posłuchania licznym delegacjom z powiatu chrzanowskiego, oraz większej ilości petentów.

Na dworcu krakowskim.

Przybycia ministra oczekiwali na peronie dworca krakowskiego: prez. m. Federowicz z wiceprezydentami Rollem, Sarem i Wielgusem, dow. Okr. korp. gen. Czikel, rektor Univ. Jag. Łoś, przybyły rano z Warszawy główny komendant policji Borzęcki, Prezydent Małop. Tow. Roln. z prezesem Dr. J. Nowakiem i Drem Jurą na czele, prezes prok. gener. Dr. Windakiewicz, kurator Owiniński, wiceprezesa Sądu Turowicz i Czerny, prezes Okr. Urzędu ziemskiego Łacki, prok. apelacji Dr. Kalczyński, prezes Dyr. kolei Prachtel, prezes Dyr. poczty Dr. Jasiński, wiceprezes Izby skarbowej Dr. Gajewski, dowódca miasta pułk.

Becker, prezes Rady pow. Dr. Skrzyński, prezes Izby handlowej Epstein, dyr. fabryki tytoniu Zamarski, naczelnicy Wydziałów z personelem urzędniczym, starostowie Dr. Bal i Stańkowski, dyr. policji Dr. Rękiewicz, zastępca komendanta Okr. P. P. Buszek z oficerami P. P. i t. d.

Min. Kiernik wysiadł z wagonu w towarzystwie wojewody Gałeczkiego i radcy ministerstwa Dr. Górskiego, a wysłuchawszy raportu komisarza policji przeszedł przed frontem kompanii honorowej policji państwowej. Po oficjalnem powitaniu przez naczelników władz i wojskowości minister udał się do województwa, a następnie ziożył wizytę wybitnym osobistościom, poczem zwiedził szkołę przodowników P. P.

Uznanie min. Kiernika dla urzędników małopolskich.

Po śniadaniu, wydanem przez prezydenta m. w jego prywatnych apartamentach, wojew. Gałeczki przedstawił ministrowi w salonach województwa naczelników wydziałów województwa z personelem urzędniczym, witając przedstawiciela rządu gorącym przemówieniem.

Min. Kiernik, dziękując za powitanie, wyraził uznanie dla fachowej i ofiarnej dla państwa i społeczeństwa pracy urzędników małopolskich, którzy byli pionierami służby administracyjnej w innych dzielnicach Rzeczypospolitej a doświadczeniem swoim i obywatelskiem pojmowaniem obowiązków stali się w wielu wypadkach wzorem dla młodszych swoich kolegów z innych dzielnic. Zapewniając o stwierdzonej już czynami życzliwości Rządu w stosunku do kwestji urzędniczej, życzliwości pełnej a ograniczonej li tylko względami na możliwość finansową Skarbu Państwa, wyraził minister przekonanie, że pracownicy państwowi przy stawianiu swych życzeń będą się powodowali dobrem państwa.

Znamienne rewelacje ministra w czasie udzielania posłuchań.

O godz. 5 pop. min. Kiernik rozpoczął udzielanie posłuchań. Na audjencji zjawili się przedstawiciele wszystkich władz, dalej delegacje Związku zrzezeń urzędników, inteligencji, Związku kupców, ochrony lokatorów, Kongregacji kupieckiej, drobnych rzemieślników i t. d.

Wśród delegacji byli także członkowie Prezydium Komitetu dla walki z drożyzną z prezesem sądu Dr. Szwarzenberg-Czernym. W odpowiedzi na postulaty delegacji oświadczył min. Kiernik, że w przyszłym miesiącu przedstawi sejmowi projekt zmiany ordynacji wyborczej do miast, tak że w pierwszych miesiącach najbliższego roku zostaną rozpisane wybory do Rady m. Krakowa. W sprawie poborów urzędniczych, względnie dodatków, rząd uważać będzie wypłacony ostatnio dodatek 30% jako jednorazowy zasiłek, zaś na przyszłość zmienia system obliczania dodatków w ten sposób, że np. w dniu 1 października otrzymają urzędnicy pensje w pełnej wysokości z miesiąca września i dodatek od 15 sierpnia do 15 września, co powinno dać około 60%.

Podróż inspekcyjna.

Wieczorem podejmowali min. Kiernika pp. Julianowie Nowakowie. W nocy opuścił minister nasze miasto, udając się w towarzystwie wojewody Gałeczkiego w dalszą podróż inspekcyjną do kilku powiatów województwa.

KRONIKA.

O przewiezieniu zwłok Andrzeja Zamoyskiego z Krakowa do Warszawy.

Jeden z najzasłuższych polskich mężów stanu, wielki patriota i działacz narodowy w okresie przedpowstaniowym, Andrzej Zamoyski, doczeka się należnego mu pośmiertnego holdu i uczczenia.

Andrzej Zamoyski zmarł w Krakowie w r. 1874 jako wygnaniec, prześladowany przez rząd rosyjski i tu został pochowany. Syn zmarłego Zdzisław Zamoyski spełniając ostatnie życzenie ojca, postanowił śmiertelne jego szczątki przewieźć z Krakowa do Warszawy i tam złożyć je w katakumbach kościoła św. Krzyża. Zamiar przeniesienia zwłok istniał od dawna, jednak zaborezy rząd rosyjski stał temu na przeszkodzie. Obecnie sprawę ujął w ręce komitet obywatelski, w skład którego weszli przedstawiciele m. Warszawy i całego szeregu instytucji społecznych

wszystkich b. zaborów. Na honorowego prezesa Komitetu zaproszono p. Marjana Dubieckiego w Krakowie, ostatniego z żyjących członków rządu narodowego z r. 1863. Do współdziału w pracach Komitetu zaproszono także Prezydium m. Krakowa i tutejsze obywatelstwo. W sprawie tej przybył do Krakowa, jako delegat warszawskiego Komitetu, red. Józef Sieciński i był wczoraj wspólnie z p. Dubieckim i red. Prokaszem zaproszony do przeprowadzenia organizacji Komitetu na terenie m. Krakowa u prez. m. Federowicza. Prezydium miasta odniosło się do tej sprawy przychylnie i przyrzekło swój udział i pomoc w obchodzie. W najbliższym czasie zwołane zostanie posiedzenie Komitetu obywatelskiego w Krakowie celem obmyślenia programu przewiezienia zwłok Andrzeja Zamoyskiego z Krakowa do Warszawy. Termin tej uroczystości oznaczono na dzień 20 października.

ADAM GRZYMAŁA-SIEDLECKI.

Samoseki.

87

POWIEŚC.

— Tylko nie teraz: po rozmowie z nią. Niech to będzie dla nich upominek od nas obojga.

I tak przejęty braterstwem dla całego świata, wpadł we wnętrze domu.

Pani Katarzyna nie mogła nadażyć za szczęśliwym narzeczoną. Przez chwilę pozostała jeszcze przy kieracie. Patrząc za biegnącym, widziała jego nieczłowieczą radość i... I najwyraźniej to uczyła, że na ten widok przez serce jej przechodzi coś podobnego do nienawiści ku temu człowiekowi... Matka Wikty po raz pierwszy zrozumiała, co się z nią dzieje: czem jest dla niej ten przyszły mąż jej córki...

Tuman przerażenia przewalił się przez mózg biednej kobiecie.

— To nie może być!!

Dlaczego?

— Bo w takim razie musiałabym przecie znienawidzić Wikte.

Przyczyna nie wystarczająca, ale bo też to przyczyna serca, nie logiki.

— Nie! mnie się tylko tak wydaje! Boże, jaka ja zawsze jestem głupia. Cóż znowu? przecież ja cieszę, z całej duszy się cieszę, że Wikta...

I ruszyła przed się powoli, i powolutku, ze zwieszoną na dół głową, z tępą nieuwagą w oczach. Zapewne z tej uciechy, że Wikta...

Nie wiedziała nawet, jak naprzeciwno niej przez mostek pod górę sunął pan Siekierkasenior w natchnionym ruchu nawigacyjnym. Zoczyła go, gdy już stanął przed nią.

— Pani Katarzyno, ja do pani.

— Do mnie? No to chodźmy do domu.

— Nie! tutaj! — uparł się nie wiadomo dla czego wynalazca.

— No więc słucham.

— Pani Katarzyno, ja panią Kocham.

Gospodyni samosecka spojrzała nań, jakby chciała wymierzyć dokładnie stopień jego pomieszczenia zmysłów.

— Kocham panią! — powtórzył i położył dłoń na sercu, jak w takich wypadkach należy.

— Też! — zirytowała się i nie więcej nie mówiąc, ruszyła przed się.

Pan Siekierka był, jak wiadomo, człowiekiem energii, więc ani mowy, by ustąpił. Rzucił się za odchodzącą, chcąc ją przytrzymać za kraj spodnicy. Zdobył tę zatrzymał triumfalnie i tak przygwoździł oporną bogdanę do miejsca.

— Pani Siekierka, puść-że pan spodnicę, na miłość boską!

— Nie puszczę, bo panią Kocham.

— Jezus Marja! Niechże pan w takim razie do pokoju pójdzie Kochać, t. j. chciałam powiedzieć: niech mi pan w pokoju już to wszystko powie — płały się słowa nieszczęsnej ofierze Siekierkowych namiętności; — w pokoju pani Siekierka, w pokojul! — błagała.

— Nie! tutaj! — obstawał despotycznie przy swoim reformator praw, jakby wyznawał miłość tam tylko można, gdzie zwożą jęczmień.

— No to niechże pan już mówi — słuchami uwolniła szatę z opresji miłosnej i rozejrzała się trwożliwie wokół, ilu ludzi widziało jej niezwyczajne powodzenie.

— Pani Katarzyno, widzisz pani przed sobą człowieka, który — i tu znów automatycznym ruchem chciał sięgnąć po jej szatę, ale wybrana serca trzymała go tak dotkliwie po łapie, że się opamiętał.

Spokojniejszy już przeszedł do wniosków:

— Pani Katarzyno, złączmy w jedną całość dwa nasze serca i dwie nasze chudoby. Z tem, co pani ma, to będzie razem — — no razem to będzie tylko to, co pani ma, bo ja na razie...

— Pani Siekierka, o czym pan?

— No przecie to jasne: proszę o rękę pani. Ja naprawdę Kocham panią.

Taka żałośliwa szczerość była z jego słów i patrzyła z jego oczu, że pani Katarzyna, zdumiona, zapytała:

— Pan mnie Kocha? Odkąd?

— Od pierwszego wejścia — przesadził trochę dla liryki efektu.

— Kiedy pan nigdy przedtem nie mówił? Konkurent rozłożył ręce szeroko, jak wiola:

— Jak u Słowackiego, pani Katarzyno: „...Zimne, jak lód lice i do mogiły z sobą zabrać tajemnicę...“ Oczywiście licencja pani Katarzyno, licencja, bo ja do mogiły chcę zabrać nie tajemnicę, lecz panią — — to jest — do mogiły razem z panią — — i nie to jeszcze: przed mogiłą chcę wyznać tajemnicę.

Pani Katarzyna miała czas ochłonąć. Przerwała mu ruchem ręki:

— Nie mówmy o tem pani Siekierka. Ja pana bardzo przepraszam i ja oczywiście, jakżeby inaczej: jestem bardzo wdzięczna i przykro mi, ale mój panie, przecie ja mam już córkę prawie dorosłą, stara jestem.

— A ja ożyż nie jestem stary? Cóż to szkodzi, że pani jest też stara.

Uśmiechnęła się, słysząc tak wyszukaną formę komplementu. Dostrzegł to i zaczął naprawiać sytuację:

— A prawda! pani wcale nie jest stara.

— Nie mówmy o tem.

— Nie ustąpię! — postanowił człowiek czynu.

— Pani Siekierka, cafe się z drogi. bo przejadę — powiadomił go z pierwszego piętra fury nadjeżdżający z jęczmieniem Wawrzon.

Zakochany wynalazca skoczył pospiesznie w bok lotem ptaka i w skoku zaznaczył, że nie wymaga stanowczej decyzji dziś, może poczekać osiem dni.

Wdówka jeszcze raz jednak powiedziała, że nie — i przepaszając go spojrzeniem, odeszła, zostawiając amanta w pozycji, która sama przez się wyrażała niezbitą upewnienie:

— I znowu wszystkie diabli wzięli!

Nie znaczyło to, by pan Siekierka liczył tylko na stronę materialną przyszłej teściowej Obierzyńskiego, ale wspominając diablów, stronę materialną miał na myśli.

Nie mijamy mu tego za złe; w ostatnich dniach przechodził chwilowy kryzys finansowy.

Pani Katarzyna, wracając przez dziedziniec do dworu, bacznie przypatrzyła się zebrany chłopom.

W ich postawie i spokoju było coś groźnego. I widły w rękach, kosi, cepy. Tknęło ją złe przeczcucie.

XIV.

Gdy Obierzyński ze stodoły pędził do domu, by ujrzeć Wikte, jako już swą narzeczoną, wydawało mu się, że do północy nie skończy mówić, tyle słów, tyle uczuć, tyle myśli, zapewnień, obietnic, wdzięczności, projektów ma jej do wypowiedzenia!

Wpadł z hałasem do pokoju, gdzie dziewczyna zaszyła się w kąciek, ujrzał ją — i wszystko przygotowane w głowie, pierzchno precz z mózgu. Ani sposób już złapać.

Wikta na jego widok subordynacyjnie zerwała się z krzeselka.

On zaś chciał rozpocząć czemś niezwykłym, czemś, coby powiedziało, ile nieba ze sobą niesie. W tym celu po sekundowym namyśle wyrzucił ze siebie:

— Dobry wieczór panno Wikto.

— Dobry wieczór — i dygnęła, jak przystało.

I znowu nastała cisza.

— Ja pierwsza przecie nie mogę zacząć! — pomyślała sobie Wikta.

(Ciąg dalszy nastąpi).

OGŁOSZENIA

Drobne za wyraz	Marek	500
Za 1 wiersz milimetry w zwykłych ogłoszeniach		1000
Nadstawiane za 1 wiersz milimetry		3000
Nekrologi za 1 wiersz milimetry		2000
Komunikaty po kronice za 1 wiersz milim.		4000
Ogłoszenie na 1-szej stronie za 1 wiersz milim.		5000
Układ tabelaryczny		15000

==== Za dział ogłoszeń Redakcja nie odpowiada. ====

Ważne dla PP. Instalatorów!

Wanny żelazne emaliowane; klosety, umywalnie, przybory toaletowe, piece kąpielowe oraz wszelki materiał do wodociągów i ogrzewań po stałych cenach dostarcza szybko firma:

Inż. Władysław BIENIARZ

Kraków, ul. Szpitalna 18.

787

LEKCI z języka niemieckiego za odstępnie pomieszkania u dziela student medycyny w Krakowie, absolwent niemieckiego gimnazjum w Cieszynie. Zgłoszenia uprasza się przelać pod adresem: Karol Fiala student med. Cieszyn, Kaufmanna, Śląsk. 1076

Wszedł z druku

PODRĘCZNIK

do nauczania rysunków

=== w szkołach powszechnych ===

opracowany przez H. Pollichta i G. Leńczyka.

Podręcznik zawiera: 1. Uwagi o programie ministerjalnym. — 2. Wyjaśnienia i wskazówki do planów szczegółowych. — 3. Plany szczegółowe dla wszystkich oddziałów, — 4. Przykłady lekcji rysunków, — 5. Sposób nauczania a) rysunku z przypomnienia z uwzgl. ilustracji, b) rysunku z pokazu i modelu, e) rysunku z natury z uwzgl. skrótów persp., d) zdobnicstwa z uwzgl. harmonii barw, 6. Rysunek objaśniający przy nauce przyrody. — 7. Środki techniczne do nauczania rysunków. — 8. 38 tablice ilustrujące wszystkie działy rysunkowe. — 9. Objaśnienia tablic.

Cena 5 razy mnożnik księgarski, — obecnie 150.000 Mp. Podręcznik wysyła się za pobraniem pocztowym.

Zamówienia przyjmuje **Józef Robak, Kraków** skrytka pocztowa 38 [Komto czekowe P. K. O. Nr. 152340]. 1074

Rada Zawiadowcza

Fabryki porcelany i wyrobów ceramicznych w Cmielowie Spółka Akcyjna

zawiadamia niniejszem p. p. Akcjonariuszów, że z dniem 24 września 1923 r., w Polskim Banku Przemysłowym we Lwowie oraz jego Oddziałach wydawane będą nowe akcje III-jej emisji, za zwrotem przez subskrybentów potwierdzeń kasowych oraz listów przydziałowych Polskiego Banku Przemysłowego. 1077

KAPELUSZE DAMSKIE „ANTONINA” oraz przyjmuje wszelkie **Pracownia kapeluszy** roboty modniarskie po **ze skóry, aksamitu, ceraty, z borty i filcu** poleca **Kraków, ul. Forjańska 13, I. piętro schody w podwórku na lewo 1050** **przystępnych cenach. ::**

Już nadeszły do Związku katol. Krawców w Krakowie, Florjańska 7 976

Materiały czarne

na palta zimowe, na sutanny, zarzutki, czamarki, wierzchy, kurtki, spodnie w gatunkach najprzedniejszych a także w tańszych.

Świeże materiały modne

kamgarny etc. na ubrania i na kostjmy dla Pań w wielkim wyborze.

Korzystajcie z rzadkiej okazji!

Wysyłamy pocztą, jak przed wojną za zaliczką:

Pomimo okropnej zwyczajki obcej waluty, pomimo prawie ciągłych strejków, a przez to samo okropnego wzrostu cen na wszelkiego rodzaju manufaktury, my jednakże wysyłamy po starych, tanich, bardzo dostępnych (z bardzo niewielką zwyczajką) cenach. I radzimy nie czekać póki zapasy się nie wyczerpały.

- Melanż „Prima”**. Towar ten jest nie do rozdzarcia, bardzo ładny i trwały w noszeniu, tak że jest niezbędny dla każdego na codzienne ubranie. Cena za 3 metry na całe ubranie męskie lub damskie gat. A. 500.000 Mk., gat. B. 650.000 Mk.
- Kort „Angle”**. Ostatnia nowość sezonu. Wyrób czystej wełny w najmodniejsze kolory i desenie, bardzo praktyczny i modny materiał na eleganckie męskie ubranie lub damskie kostjmy i płaszcze. Cena za 3 metry gat. A. 900.000 Mk., gat. B. 1.200.000 Mk., gat. C. 1.500.000 Mk.
- Płótna białe** lub kolorowe na bieliznę, pościel, wsypy i poszwy. Cena za metr 75.000 85.000, 100.000 Mk.
- Fłanela na zimę** piękna, miękka, puszysta, ciepła tkanina we wszystkich kolorach, zdatna na wszelkiego rodzaju damską garderobę szer. 85 cm. Cena metra 75.000 Mk. Podwójnej szerokości 150.000 Mk.
- Chustki duże**, zimowe, puszyste, ciepłe, ładne desenie w ciemnych kolorach. Za sztukę tylko 600.000 Mk.
- Firanki na metry**, piękna kanwa przetkana paseczkami koloru: białego lub kremowego, szerokości 90 cm. Cena metra 90.000 Mk.

Towar wysyłamy natychmiast po otrzymaniu obstalunku za zaliczką pocztową nawet bez zadatku. Za przesyłkę, opak. (w płótnie) assekuracja i inne wydatki dolicza się 5%.

Bez wszelkiego ryzyka. Kupujący absolutnie nic nie ryzykuje, gdyż jeśli towar się nie podoba, przyjmujemy takowy z powrotem i zwracamy pieniądze. Zamówienia prosimy adresować:

Ekspedycja przesyłek pocztowych „NADZIEJA” ŁÓDŹ, KILIŃSKIEGO 40.

P. P. przyjeżdżających do Łodzi uprzejmie prosimy o odwiedzenie naszego składu. 1047

Poszukuję mieszkania
dwa do trzech pokoi z kuchnią.
Wysoki czynsz w złotych polskich,
w razie potrzeby odstępnę. 436

Małżeństwo bezdzietne.
Wiadomość w Adm. „Głosu Narodu”.

Popierajmy nasz przemysł ojczysty!

Do Czytelników „Głosu Narodu”.

Już prawie wszyscy Czytelnicy „Głosu Narodu” przekonali się, czy to będąc osobiście w naszym składzie, czy też po otrzymaniu zamówionych u nas towarów pocztą, że „WARSZAWSKA SPÓŁKA MANUFAKTUROWA” jest najtańszym źródłem zakupu towarów bławatnych, o czym zresztą świadczą także tysiące listów, przybywających do nas ze wszystkich niemal stron Rzeczypospolitej od klientów naszych, którzy składają się ze wszystkich warstw ludności, jak: generałowie, inżynierowie, obywatele ziemscy, adwokaci, lekarze, Kółka rolnicze, Duchowieństwo, szpitale itp. Zamawiający u nas towary zostaje naszym stałym klientem, o czym świadczą częste zamówienia.

Dlaczego posiadamy najlepszy i najtańszy towar? Odpowiedź bardzo prosta. Stale mamy wielki zapas towarów na składzie, kupujemy bezpośrednio z fabryk większe partje i dewizą naszą jest:

DUŻY OBRÓT — MAŁY ZYSK!! Chcąc dać możliwość naszym klientom zamówienia towarów na nadchodzący **sezon zimowy** podajemy niżej cennik towarów, które wysyłamy po starych jeszcze cenach.

Dział ubraniowy (męski).

Materiał (czysta wełna) pełnej szerokości, najnowszy, elegancki, w dobrym gatunku, bardzo trwałe i efektowne w kolorach: granatowym czarnym, maryngio, brązowym, zielonym i wiśniowym, w drobniutkie kraterki, paski lub gładki, o wyrobie jedwabno-miękkim, niezbędny dla wszystkich, pragnących zaopatrzyć się w eleganckie ubranie **na jesień i zimę**. Cena za metr gat. „A” 258.500 gat. „B” 336.500 i najwyższy gat. „C” 545.000 Mk. za 1 metr.

Podszewki i dodatki do ubrań.

Do każdego odcinka ubraniowego dodajemy na życzenie Klienta pełny komplet podszewki pod marynarkę, kamizelkę, spodnie, do rękawów i kieszeni. Gat. „A” 350.000 gat. „B” 450.000 Mkp.

Kupony na spodnie czysto-wełniane, czarne tło w białe paseczki do ubrań wizytowych po mk. 650.000 oraz przedwojennej jakości czysto-kamgarnowe po mk. 1.000 000 i 1.200.000. Dodatki do spodni po mk. 125.000. Polecamy **na czarne lub granatowe ubrania Bostony** po starych cenach:

Boston „A” mk. 475 000 mk. za metr, „B” 675.000, „C” 880.000 mk.
Materiał nadający się specjalnie na pokrycie futer, beklesz, tużurków i t. p. w kolorach: czarnym, maryngio lub granatowym i innych Gat. „A” mk., 550,000 gat. „B” 795.000 mk, gat. „C” 885.000, gat. „D” 1.000.000 mk. za metr.

Materiał grubszy specjalny na palta męskie lub damskie, jesienne lub zimowe „Ulster” i „Velour” we wszystkich kolorach: po lewej stronie krata zastępująca podszewkę gat. „A” 575.000 gat. „B” 750.000, „C” 950.000 „D” 1.250.000. mk. za metr.

Polecamy materiał pluszowy w prążki na spodnie, kurtki, różne kolory po mkp. 258.000 za metr. **Szewioty damskie** najlepszego gat. pierwszorzędnych fabryk zastępujące w zupełności angielskie materiały podwójnej szerokości we wszystkich kolorach po 158.000 mk, za metr, wyższego gatunku 180.000.

NOWOSC SEZONU!! W nadchodzącym sezonie bardzo modne będą płaszcze damskie z pluszu lub materiału zamszn, wobec czego przygotowaliśmy większy zapas takowych.

Angielski oryginalny plusz gładki, bardzo efektowny i trwałe na dziesiątki lat, po mkp. 1,700.000 i 2,000.000 za metr. Na płaszczy potrzebna 3/4 metra.

Trykotina jedwabna 180 cm. szerokości we wszystkich najmodniejszych kolorach. Kupon na całą suknię 600.000, kupon na bluzkę 300.000 mk.

Zamsze na damskie jesienki lub płaszcze zimowe we wszystkich najmodniejszych kolorach gat. „A” 895.000, gat. „B” 1,200.000 mk. za metr. Na płaszczy potrzeba 2 1/2 - 3 metrów.

Posiadamy również damskie materiały: **gabardina** zagraniczna we wszystkich kolorach, specjalnie na kostjmy po mkp. 790.000 za metr (Na kostjum potrzeba 3 1/2 metra)

Sztuczki na całe spodnieczki gładkie, w kraterki lub paski po mk, 325.000.

Dział płócien.

Madepolamy białe francuskie pełnej szerokości po 70.000, 80.000 i 90.000 mk za metr.

Płótno białe na bieliznę, podszewki itp., sztuczka 17 metrów po 1,000.000, 1,200 000 i 1,400.000 mk.

Fłanela francuskie we wszystkich kolorach po 75.000 i 90.000 mk za metr.

Płócienna biała w paski na ubranka dzieciinne, bieliznę, fartuszki itp. po 62.000 i 70.000 mk. za metr.

Zagraniczne zefiry na koszule po 85.000 i 90.000 mk za metr.

Całgi bardzo trwałe i praktyczne po 50.000 i 80.000 za metr, podwójnej szerokości najlepszego gatunku po 100.000, 120.000 i 180.000 mk za metr.

Ręczniki białe wyrób gładki lub wafłowy bardzo trwałe w pranin po 80.000 i 90.000 mk za sztukę.

Obrusy białe wysokiego gatunku na 6 osób po 250.000, kolorowe w śliczne desenie po 700 000 mk sztuka.

Baje we wszystkich kolorach podwójnej szerokości na suknie, szlafroki po 150 000 mk za metr.

Prześcieradła białe gotowe (2 metry) szerokości największej, ze specjalnego płótna prześcieradłowego po 250.000, Iepszego gatunku 300.000 mk.

Specjalne czerwone płótna „TYK” na wsypy najlepszego gatunku, gwarantowane, nie przepuszczające pierzy po mk 72.800 i 83.200 za metr.

Chusteczki do nosa męskie webowe oryginalne szwajcarskie po 250.000 mk za tuzin, damskie białe i kolorowe po 240.000 mk za tuzin.

Koldry, Kapy i Chustki.

Koldry pluszowe o pokładzie czystej wełny, deseniowe, lekkie, puszyste i ciepłe, o kolorach praktycznych, niepodlegających zbrudzeniu, bardzo praktyczne. Z powodu swych kolorów i deseni są ozdobą sypialni. Cena za sztukę mk 487.500, para 1.800.000 mk.

Takie same ciemne bez deseni po 600.000 i 750.000 mk za sztukę.

Koldry wátowe, bardzo dobre, pokryte satyną, na pierwszorzędnej wacie po 1,200.000 i 1,500.000 mk. za sztukę.

Chustki „Helena” duże zimowe, puszyste, ciepłe, lekkie w śliczne desenie. Z powodu dużego zapasu takowych na składzie, sprzedajemy po 925.000 mk za sztukę, wyższego gatunku 1.200.000 mk.

Do każdej przesyłki wartości do 5,000 000 mk dolicza się za opakowanie i przesyłkę 30.000 mk.

Zamówienia wysyłamy natychmiast (nawet bez zadatku).

UWAGA! Nasza gwarancja: za nieodpowiedni towar zwracamy pieniądze lub zamieniamy na inny w przeciągu 14 dni.

Zamówienia prosimy adresować:

Do „Warszawskiej Spółki Manufakturowej”
Warszawa, ul. Jasna 18-20 a. (Tel. 243-80 i 171-28).

Przyjeżdżających do Warszawy prosimy uprzejmie o odwiedzenie naszego składu i osobiste przekonanie się co do gatunku towarów i cen.

UWAGA! Kto raz już kupuje lub zamawia towar, zostaje naszym stałym klientem, gdyż przy wykonywaniu zamówień dokładamy wszelkich starań, ażeby zupełnie zadowolnić naszych Sz. Odbiorców.

Kooperatywom, Kółkom rolniczym i Stowarzyszeniom specjalne warunki.

BACZNOŚĆ! Zwracamy uwagę na firmy podobnie ogłaszające się i kopijujące w całości tekst naszych ogłoszeń.